

udvikle sig. Jeg skal forøvrigt kun tillade mig at gøre den Meddelelse, at, forsaavidt der kunde være Spørgsmaal om en ny Afkord, ville samtlige de af Udvalget nævnte Hensyn af mig blive tagne i Betragtning, og jeg skal tilføie den Oplysning, at jeg ikke tror, at der er Noget til Hinder for at gennemføre Arbejdet for den Sum, som en Gang har været bevilget. Dette vil jeg fremhæve, fordi jeg veed, at det staar som en Tanke, at der, for at kunne faae denne Sag fuldført, skulde kræves meget, betydeligere Summer end de, der hidtil have været paataente. Den eneste Bemærkning, jeg skulde gøre med Hensyn til Udvalgets Ytringer, skulde være angaaende den Frist, der er sat for hele Arbejdets fuldstændige Tilendebringelse den 1ste Oktober 1873. Jeg tror, at det er en temmelig knap Tid, for at det Hele kan afsluttes, men jeg skal dog tilføie, at jeg ikke vil finde det rigtigt, at Termnen udstrækkes synderlig længere end den Tid, Udvalget angiver, og at det i alt Fald maa være Betingelsen, at Havnen er færdig, naar Jernbanen til Esbjerg aabnes. Jeg har troet det rigtigt at udtale dette overfor det høie Thing, ikke blot fordi jeg anser det for at være det Korrekteste, at man overhovedet ikke fordyber sig i, hvem Ansvarer i den Henseende for Tiden paahviler, men ogsaa, fordi jeg har ønsket, at Thinget skulde vide, hvorledes jeg betragter min Stilling overfor dette Spørgsmaal i nærværende Dieblif.

Rech: Idet jeg fuldt anerkjender det Hensyn, som blev fremhævet af den ærede Minister og som taler for ikke at fordybe sig i Spørgsmaalet om Esbjerg Havn, kan jeg dog ikke lade den ærede Drdsfører's Udtalelser gaa upaataalte hen, da jeg ogsaa er Medlem af Udvalget og har gjort mig bekendt med hele denne Sag. Den ærede Drdsfører udtalte vel, at hvad han sagde, kun var hans personlige Anskuelse; men jeg kan overfor dette dog ikke anse det for overflødigt at hævde, at min personlige Anskuelse, der derhos deles af Udvalgets store Flertal, er aldeles forskjellig fra den, som den ærede Drdsfører udtalte. Den ærede Drdsfører udtalte en meget stærk Dadel over de Embedsmænd, der havde havt med Arbej-

det ved Esbjerg Havn at gjøre. Mange Medlemmer af Udvalget kunne ikke billige den ærede Drdsfører's Udtalelser i saa Henseende. Det forekommer mig, at den ærede Drdsfører har set sig blind paa en Protest, der har foreligget Udvalget, og som er indkommen fra Entreprenuren for dette Foretagende og hans Kautionist. Jeg opfatter denne Protest, der har foreligget Udvalget, som et Skridt, hvorved de Paagjældende ville søge at dække sig for et Ansvar, der ellers maatte komme til at paahvile dem. Efter min Opfattelse er det utvivlsomt, at Meget af det, den ærede Drdsfører ankede over, og som han paalagde Embedsmændene Skylden for, udelukkende maa tilskrives Entreprenuren selv, og det kunde nok hændes, at Entreprenuren og Kautionisten i Følelsen heraf have fundet det rigtigt at følge den gamle Sætning, at naar man — som man siger — ikke har rent Brød i Posen, er det klogest at komme med Klager imod Andre. Jeg har, som sagt, ikke villet lade denne Udtalelse af den ærede Drdsfører, som ellers let kunde misforstaaes enten i eller udenfor Thinget, gaa uimodsaagt hen, og jeg haaber, at den ærede Minister ikke vil lade sig vildlede af den ærede Drdsfører, men at han, naar være skal, uden Betænkkelighed vil tage imod den Proces, som han er bleven truet med, idet jeg for mit Bedkommende dog ikke dermed vil have udelukket, at den ærede Minister mulig kan komme til et billigt og rimeligt Forlig med Paagjældende, naar man kun ikke ad den Vej paany udsætter sig for den samme Fremgangsmaade fra Entreprenurens Side, som han hidtil har tilladt sig. Jeg og med mig Udvalgets Flertal mener altsaa, at hvis den ærede Minister ikke fra Entreprenurens Side faar fuldstændig betryggende Sikkerhed for, at Arbejdet bliver udført indenfor den Tid, han efter Dverveelse af alle Forheld finder passende, at Ministeren da uden Videre lader denne Sag komme til retslig Afgjørelse. Det er min Fortrøstning, at selv om der end maatte lunde være begaaet en eller anden Feil fra Embedsmændenes Side, er Saadant dog for Intet at regne i Sammenligning med den Uæstrettelighed og Forlømmelighed, som Entreprenuren har gjort sig skyldig i.